

Magické Hoi An

.magdaléna Komiňáková | .lifestyle | .v cudzom meste

Z malého letiska v Nha Trangu sme sa letecky posunuli do severnejšieho mesta Da Nang. Je to naozaj málo zaujímavé mesto s jedinou veľkou atrakciou, a tou je most s drakom, čo chrlí oheň.

- ten je naozaj krásny, ale do Da Nangu sme neleteli kvôli nemu. Poklad sa totiž schováva v jeho blízkosti.

Je to mestečko Hoi An. Cesta z hotelíka do Hoi An trvala 30 - 40 minút, čo je paráda. Deti si užili obľúbené dobrodružstvo pri dohadovaní ceny s taxikárom, nasadli sme, a kým sa spamätali, už sa vystupovalo. A mesto? Ešte teraz stojím so zatajeným dychom.

Pokojné a okúzľujúce, rôznorodé – neuchopiteľné. Súčasné aj historické. Ťažko sa hľadajú slová. Hoi An je nádhera, ktorú si chcete prechodiť, preskúmať a ovoňať.

Obrovská sieť visiaca nad riekou v oblúku je známa z fotografií a pohľadníc a stále láka turistov. Vo dne v noci priťahuje fotografov a okoloidúcich každú chvíľu prekvapí rybacím chvostom plieskajúcim o vodnú hladinu. V prázdnej sieti. Meter nad vodou. Vitajte pri čarovnej bráne do magického mesta.

Musíte tam vojsť. Nazerať do historických domcov a cítiť vôňu minulosti spred mnohých generácií. V rovnakých domoch stretnúť ľudí, ktorí jednoducho pijú čaj a varia obed. Ľudí, ktorí žijú v historickej budove svoj každodenný život v momente, keď si ju vy prezeráte. Je to miesto, kde sa minulosť mieša so súčasnosťou tak, ako nikde. Hoi An je poézia sama osebe. Ponúka osobný kontakt s čímisi nemenným, a predsa plastickým.

A odrazu je plné života a detského smiechu. Aj vďaka nám. Naše deti Tadeáško a Rebeka s rovnakým záujmom skúmali sochy miestnych bohov ako chrústy, poskrývané pod nimi. A tak to má byť. Dieťa má spokojne objavovať svet okolo seba. Toto najstaršie z prístavných miest juhovýchodnej Ázie im to dovolilo. Ponúklo svoje ulice, mosty, budovy. Robí to tak už stovky rokov.

Premiešaná kultúra z Vietnamu, Číny, Japonska aj Európy. Mosty, ktoré naozaj spájajú a domy, ktoré sú otvorené viac, než si viete predstaviť.

Stretávali sa tu národy, pristávali lode z celého sveta a zanechávali tu svojich námorníkov, počas obdobia dažďov aj na štyri mesiace. Musel to byť ruch. A predsa si mesto dodnes zázrakom zachováva stoický pokoj. Možno za to vďačí vode, ktorá ho pravidelne na pár dní zaplaví a všetko obmyje, ako len ona chce.

.magdaléna Komiňáková | **.lifestyle**

12. marec 2017